

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 23 april 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 2 januari 2018 van de **examencommissie Geneeskunde**, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft bij e-mail van 8 februari 2018 beroep ingesteld, tegen de beslissing van 2 januari 2018 met een bijbehorend verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening. Op 15 februari 2018 heeft de voorzitter van het college het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen. Daarop heeft appellant de voorzieningenrechter van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. Bij beslissing van 14 maart 2018 heeft het CBHO dat verzoek afgewezen.

Op 19 februari 2018 ontving het college de motivering van het beroep. Op 20 maart 2018 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Op 20 april 2018 ontving het college van appellant aanvullende stukken. Op grond van 12 lid 6 Reglement van Orde van het CBE diende appellant uiterlijk 10 dagen voor de hoorzitting nadere stukken in te dienen bij het college. In verband met het verstrijken van deze termijn heeft het college - op verzoek van verweerder - deze stukken buiten beschouwing gelaten.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 23 april 2017. Appellant is ter zitting verschenen en werd vertegenwoordigd door Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, en, respectievelijk lid, lid en secretaris.

II. Motivering

1. Appellant voert - kort samengevat - aan dat de meldingen van seksuele intimidatie een privé zaak is in de relationele sfeer en niet gerelateerd is aan de eerdere schorsingen waarvan de feiten volgens appellant anders liggen.

Appellant ontkent dat hij zijn ex-vriendin zodanig heeft geïntimideerd dat er sprake was van een daadwerkelijke dreiging; appellant zou dit juist andersom hebben ervaren en zich bedreigd voelen. De berichten aan zijn ex-vriendin zouden vanwege de beëindiging van zijn relatie slechts een uiting van emotie, verdriet en frustraties zijn. Appellant betwist met klem dat hij de bedreiging ten uitvoer zou brengen en dat dit om deze reden niet ten grondslag kan liggen aan het bestreden besluit.

Appellant ontkent dat hij leugenachtig gedrag heeft vertoond door misleidende informatie te verstrekken aan de opleidingscoördinator in het Elisabeth-TweeSteden Ziekenhuis (hierna: ETZ), en/of bewust (op social media) de artsentitel

heeft gebruikt en/of zich binnen en buiten het ETZ heeft voorgedaan als promovendus Psychiatrie. Appellant is van mening dat hij op basis van het Onderwijs- en Examenreglement onafhankelijk en objectief, en slechts op zijn capaciteiten dient te worden beoordeeld maar dat verweerder dat dat sinds 2011 niet is gebeurd. Zo zouden de eerdere incidenten die geleid hebben tot een schorsing in 2013 en 2015 ook feitelijk anders hebben gelegen. Dat er sprake zou zijn van een remedieringstraject betwist appellant.

Dat de aanwezigheid van appellant tijdens coschappen de patiëntveiligheid en de veiligheid van collega's en anderen in gevaar zou brengen betwist appellant. Sinds zijn start als coassistent in Tilburg hebben zich namelijk geen gevaarlijke situatie hebben voorgedaan en zou zijn integriteit nooit in twijfel zijn getrokken. Volgens appellant heeft hij de afgelopen coschappen met goede beoordelingen afgerond en ook zijn (tussentijdse) beoordeling voor het coschap Interne geneeskunde – tot aan de schorsing – zou positief zijn.

2. Verweerder betoogt – kort samengevat – dat zij meldingen heeft ontvangen van twee ex-vriendinnen van appellant. Appellant zou een ex-vriendin hebben bedreigd op haar werkplek en pas na tussenkomst van politie zijn vertrokken. De andere ex-vriendin, werkzaam als leerling-verpleegkundige in het ETZ, zou zijn bedreigd met openbaarmaking van haar naaktfoto's en het versturen van de foto's naar haar teamleidster. Van dit voorval heeft zij aangifte gedaan bij de politie. Dat de bedreigingen in de privésfeer zijn geuit betwist verweerder. Appellant heeft onder andere gedreigd met openbaarmaking van de naaktfoto's in het ETZ waardoor er volgens verweerder een verschuiving plaatsvindt naar de onderwijssetting.

Over deze voorvallen is appellant gehoord waarna hij een WhatsApp-conversatie heeft overlegd. Deze conversatie week af van de conversatie die verweerder heeft ontvangen van de ex-vriendinnen. Verweerder achtte het noodzakelijk om een onafhankelijk externe partij, Hoffmann Bedrijfsrecherche B.V., onderzoek te laten doen naar de juistheid van de overlegde documenten. Uit het onderzoek kwam naar voren dat appellant een substantieel aantal berichten heeft verwijderd. De recente meldingen zouden volgens verweerden aansluiten bij vergelijkbare meldingen uit het verleden. Appellant is tweemaal eerder geschorst wegens een melding van seksuele intimidatie en het onbevoegd toedienen van medicatie aan een patiënt. Gedurende het onderzoek heeft verweerder ook signalen ontvangen dat appellant zich ten onrechte heeft voorgedaan als promovendus Psychiatrie binnen het ETZ en bij een sollicitatie bij een Huisartsenpost. Het onderzoek van Hoffmann Bedrijfsrecherche B.V. heeft volgens verweerder ook vastgesteld dat appellant zich ten onrecht heeft uitgegeven als promovendus Psychiatrie.

Verweerder is van mening dat schorsing van appellant gedurende het onderzoek noodzakelijk is om de patiëntveiligheid en veiligheid van collega's te garanderen. Ondanks dat appellant al jaren bij een psychiater loopt lijken de incidenten zich op te stapelen; naast de reeds genoemde incidenten zou appellant een rapport van de psychiater hebben vervalst, zou hij onterecht drie coschappen gelopen en zou hij niet hebben deelgenomen aan de Witte Jassen ceremonie. Verweerder is van mening dat appellant de integriteit als arts ontbeert en dat de rode draad is dat hij de werkelijkheid altijd zo presenteert dat de fout bij anderen ligt die lager in rang liggen waarbij hij gebruik lijkt te maken van zijn positie. Ter zitting ligt verweerder toe dat zij vanaf 2011 veel tijd en energie heeft gestoken in een remedieringstraject omdat men van mening was dat er misschien sprake was van onhandigheid tijdens appellant. Nu hier niet meer van kan worden gesproken omdat de incidenten terug blijven komen is verweerder van mening dat appellant niet remedieerbaar is.

Desgevraagd licht verweerder toe dat het onderzoek is afgerond en dat de schorsing op 11 april 2018 is verlengd. Aan het College van Bestuur heeft verweerder verzocht en geadviseerd om de inschrijving van appellant definitief te beëindigen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ingevolge artikel 5.3 lid 1 en 2 Regels en Richtlijnen van de Examencommissie Geneeskunde 2017-2018 kan verweerder bij onder andere seksuele intimidatie overgaan tot gepaste maatregelen in de vorm van sancties.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft kunnen besluiten appellant te schorsen voor het volgen van coschappen inclusief het daarbij behorende onderwijs gedurende het onderzoek naar de melding over seksuele intimidatie en onregelmatigheden tijdens de laatste coschappen, in combinatie met eerdere incidenten.

Naar het oordeel van het college mocht verweerder aan de haar bekende meldingen een vermoeden van seksuele intimidatie ontleen dat zodanig ernstig was dat de beslissing om appellant gedurende het onderzoek te schorsen daarop kon worden gebaseerd, teneinde in de schorsingstermijn onderzoek te doen naar hetgeen is voorgevallen. Hierbij neemt het college in overweging dat verweerder zodanig aannemelijk heeft gemaakt dat vanwege tegenstrijdige verklaringen en overlegde WhatsApp-conversaties een onderzoek naar de waarheidsgetrouwheid van de overlegde documenten noodzakelijk was en dat appellant eerder twee schorsingen is opgelegd waarvan de feiten die daaraan ten grondslag zijn gelegd vaststaan vanwege het verstrijken van de beroepstermijnen. Dat verweerder onzorgvuldig zou hebben gehandeld door appellant gedurende het onderzoek te schorsen - voor zover dit uit de gronden blijkt - volgt het college derhalve niet.

Hierbij neemt het college in aanmerking dat er met voldoende voortvarendheid stappen zijn gezet in de procedure; verweerder heeft toegelicht dat zij het College van Bestuur heeft geadviseerd om de inschrijving van verweerder definitief te beëindigen en dat in afwachting van dat besluit verweerder bij brief van 11 april 2018 besloten heeft om de schorsing van appellant te verlengen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat naar het oordeel van het college geen aanleiding.